

[Flygaard]

økonomisk synspunkt generelt var plads til disse, der jo nu i øvrigt allerede synes at være spist op?

Hvor langt er man kommet, og er man overhovedet kommet længere? Jeg tror, at der i alle partier findes folk, som i deres inderste ønsker at få undergrundsdebatten på en række områder op til overfladen. Der er alt for mange emner, som af den ene eller anden grund ikke blive diskuteret, fordi der på forskellig vis bliver blokeret, og vi kan vist alle sammen nævne adskillige eksempler. Hvor lang tid tror man f.eks. at man kan vente på Thorkil Kristensen-udvalgets redegørelse? Det kan jo være, at toget er kørt af sporet, inden redegørelsen kommer frem. Så hjælper det ikke så meget, at redegørelsen er god og giver et seriøst bud på, hvad man kan foretage sig.

Jeg har en klar fornemmelse af, at udvalget nok ikke bringer så meget nyt til torvs, og derfor mener jeg også, at det reelt set hurtigt kan gøre sig færdigt. Udvalgets vigtigste funktion er faktisk at give en række politikere, der er skræmt fra vid og sans med hensyn til risikoen for at miste stemmer ved et valg, det nødvendige alibi, den nødvendige absolutio.

Det er et kedeligt træk, at enigheden tit og ofte kan være stor, når man diskuterer generelt, men når man diskuterer specielt, konkret, her og nu, så falder vennerne fra, fordi mange – vel næsten alle – mener, at der på deres område gør sig en række særlige forhold gældende.

Hvis vi spurgte i de fleste andre lande, ville man i disse stå helt uforstående over for råbet om eksistensminimum, fordi den danske levestandard under alle omstændigheder ligger milevidt over levestandarden i de fleste andre lande.

Jeg skal her gøre nogle bemærkninger om pengepolitikken set i relation til finanspolitikken. Pengepolitikken, specielt rentepolitikken, er jo på mange måder blevet en prægknabe for næsten alle undladelsessynder på andre områder for den økonomiske politik. Den høje rente har efter retsforbundets opfattelse spillet en stedse større rolle i forklaringen på, hvorfor det går så skidt herhjemme, for selv den dygtigste forretningsmand kan jo ikke tjene til en forrentning, der er så stor, at det kan konkurrere med, hvad givtige statsobligationer kan kaste af sig.

Nu skal jeg nok være den første til at indrømme, at rentehøjden er påvirket af mange forhold, og i det følgende vil jeg gerne trække 4 forhold frem, som i hvert fald har indflydelse på renteniveauet. For det første spørgsmålet om underskuddet på statens drifts-, anlægs- og udlånsbudget og den deraf flydende øgede udgift til forrentning af en stigende statsgæld. Underskuddet medfører umiddelbart en pengeudpumpning, som for så vidt skulle sænke renten, men når underskuddet så dækkes ind ved salg af statsobligationer, sker der en stigning i den samlede mængde af obligationer. Det presser obligationsrenten yderligere en tak i vejret ud fra deisen: vi giver en halv procent mere, for vi skal have solgt vore statsobligationer. Jeg vil gerne stoppe op her og sige, at bliver underskuddet ikke nedbragt, lukker man af for ad den vej at få renteniveauet ned.

Jeg vil også gerne føje til, at man selvfølgelig ikke kan spare sig til balance på statsbudgettet, men det kan ikke være nogen undskyldning for, at man så helt stopper op og lader være med at gøre et seriøst forsøg på at gennemføre besparelser, der er større end de besparelser, der ligger i hundehusklassen og flagstangsklassen.

Nu skal vi i den kommende tid se på en række ændringsforslag til finansloven, men jeg vil alligevel gerne her give nogle generelle bemærkninger en så konkret form, at man ikke bør være i tvivl om, hvor det er i hvert fald vi gerne vil hen.

For det første må det være helt klart, at tilskud til særinteresser må væk. For det andet, det samme kan man sige om erhvervstilskud, fordi de ikke løser noget problem, men mere udsætter løsningen af et problem. Jeg vil dog gerne her gøre den bemærkning, som jeg også tidligere i dagspressen har gjort mig til talsmand for, nemlig at man lader en negativ indkomst få skattemæssig virkning det år, hvor den forekommer, mens man nu lader den komme til fradrag i kommende år, hvor der måtte være en positiv skattepligtig indkomst. En ordning som den, man har nu, betyder i mange tilfælde, at den erhvervsdrivende slet ikke får nogen erhvervsnytte af fradraget, fordi han i mellemtiden har været tvunget til at dreje nøglen om. Det er begrænset, hvad det kan koste provenumæssigt, hvis der i underskudsåret bliver udbetalt et